

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 47. Archiepiscopus Montis Regalis in Sicilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A.C. 1183.

§. XLVII.

Archiepiscopatus Montis Regalis in Sicilia.

Fâsel. 1. Dec.
lib. 8. p. 110.
2. Dec. 7. c. 5.
p. 433.

Baron. an.
1174. n. ult.

Ric. de
S. Ger.

Anno millesimo centesimo septuagesimo quarto Guilielmus II. Rex Siciliae Monasterium Benedictinorum, quatuor milliariis Panormo, Regia urbe, distans condidit, in quodam loco amœno ad pedem montis, qui a longa Regum commoratione Mons Regalis dictus est, ubi deinde modicum oppidum extructum. Novo Monasterio Lucius III. complura privilegia, ac inter alia exemptionem concessit, tum etiam ut soli S. Sedi esset subiectum. Tandem, a Rege rogatus, Lucius Papa hanc Ecclesiam Metropolitanam esse iussit, non obstante urbis Panormitanæ propinquitate, eique Episcopos Suffraganeos Catanensem & Syracusanum, licet in altera extremaque Siciliae ora positos, dedit. Cujus rei auctor erat Matthæus Cancellarius, is enim in Gualterium Archiepiscopum Panormitanum invidia ardens, Regem permovit, ut Ecclesiam Montis Regalis, adversantibus licet antiquissimis Constitutionibus Ecclesiasticis, in Metropolim erigi urgeret. Diplomata Pontificia quinta Februarii anno millesimo centesimo octogesimo tertio data sunt. Guilielmus vero

vero Abbas, fundati Monasterii numero Sæcul. XII.
 secundus, Archiepiscoporum ibidem pri- A.C. 1183.
 mus fuit, ordinatus manibus ipsius Pa-
 pæ, qui præcepit, ut in hac Ecclesia Di-
 sciplina Monastica perpetuo servaretur.

§. XLVIII.

*Christianus moritur. Conradus Ar-
 chiepiscopus Moguntinus.*

Inter hæc Lucius Papa Velitris com-
 morabatur, a civibus rebellibus Ro-
 ma pulsus. Jurgiorum causa erant quæ- Rog. Hoved.
 dam consuetudines, quas Papa nunquam p. 621.
 se servaturum juravit, etsi eas Anteces-
 sores ipsius tenuissent. Quamobrem
 Romani usque adeo accensi sunt, ut di-
 ripere & incendere Pontificis terras cœ-
 perint, ipso ab una arce in aliam fugien-
 te. Tunc quidem Christianus Archie- Jo. de Ceis
 piscopus Moguntinus, Imperatoris Can- Chron.
 cellarius ad præstandum Papæ auxilium
 cum valido Germanorum exercitu ad-
 venit; jamque Romanis cuncta in dies
 arctiora fiebant, cum Christianus Tuscu-
 lani morbo corripitur. Itaque Lucius
 Papa, qui non procul inde aberat, ad Ar-
 chiepiscopum invisit, qui deficientibus Hist. ap. Sev.
 viribus se se erigere ad excipiendum p. 826.
 Summum Pontificem non potuit; sed
 peccata sua ei confessus ab ejusdem ma-
 nibus Sacramenta & Indulgentiam ac-
 cepit,